

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Co/204/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7113234339
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Feťková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7113234339.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Feťkovej a členiek senátu Mgr. Angeliky Sopoligovej a Mgr. Zuzany Čisovskej v spore žalobcov: 1. U. M., W.. XX.XX.XXXX, M. F. M., Y. XXXX/XX, 2. R. L., W.. X.XX.XXXX, M. F. Y. V., H. XX/X, 3. C. M., W.. XX.X.XXXX, M. F. Y. V., H. XX/X, všetci žalobcovia právne zastúpení advokátom Mgr. Ľudovítom Paulovičom, so sídlom M. Rázusa 19, Lučenec proti žalovanému: Falck Záchranná a. s., so sídlom Bačíkova 7, Košice, IČO: 35 900 130, o náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Košice I č.k. 13C/418/2013 - 262 zo dňa 26. júna 2019 takto

rozhodol:

I. P o t v r d z u j e rozsudok vo výrokoch I., II., III. a IV.

II. O d m i e t a odvolanie žalovaného proti výroku V.

III. P r i z n á v a žalobcom v 1. a 3. rade proti žalovanému právo na plnú náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Košice I (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) rozsudkom označeným v záhlaví rozhodol v tomto znení:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni v 1. rade sumu 15 000 Eur, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi v 2. rade sumu 15 000 Eur, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

III. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni v 3. rade sumu 15 000 Eur, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

IV. P r i z n á v a žalobcom v 1. až 3. rade právo na náhradu trov konania proti žalovanému vo výške 100 %.

V. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť na účet Okresného súdu Košice I súdny poplatok v sume 1 416 Eur, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

2. Predmetom konania je nárok žalobcov proti žalovanému titulom náhrady nemajetkovej ujmy v sume 15.000,- eur každého zo žalobcov. Vykonaným dokazovaním mal prvoinštančný súd preukázané, že otec žalobcov v 1. a 2. rade a starý otec žalobkyne v 3. rade zomrel pri dopravnej nehode dňa 28.4.2011, pričom za túto dopravnú nehodu a smrť zodpovedá vodič žalovaného H. C., ktorý bol právoplatne

odsúdený v trestnom konaní. Menovaný vodič plnil pracovné úlohy ako zamestnanec žalovaného v čase, keď došlo k dopravnej nehode, za ktorú bol tento vodič zodpovedný lebo porušil predpisy o bezpečnosti dopravy. Je nepochybné, že smrťou nebohého R. L. došlo k zásahu do práv na ochranu osobnosti žalobcov podľa § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka. Zamestnanec žalovaného H. C. bol uznaný vinným z prečinu usmrtenia R. L.. Rozsudkom Okresného súdu vo Zvolene sp. zn. 5T/2/2012 zo dňa 28.01.2013 mal prvoinštančný súd za jednoznačne preukázané, že smrťou nebohého otca a starého otca došlo k zásahu do práv na ochranu osobnosti žalobcov podľa § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka. Pri predmetnej dopravnej nehode zahynul najbližší príbuzný žalobcov a jeho úmrtie je pre nich traumatizujúce. Prvoinštančný súd mal za preukázané, že nebohý R. L. žil v čase dopravnej nehody v spoločnej domácnosti so svojou vnučkou - žalobkyňou v 3. rade. Jeho vzťahy v rodine so žalobkyňou v 1. rade ako dcérou a žalobcom v 2. rade ako jeho synom boli harmonické, plnil pre ostatných členov rodiny úlohu dôverníka, priateľa, spoločníka. Žalobkyňa v 1. rade a žalobca v 2. rade pravidelne navštevovali svojho otca, ktorý im vedel poradiť, pomôcť a vychovával svoje deti a vnukov k pracovitosti, statočnosti, zodpovednosti, morálnym hodnotám a úcte k ľuďom. Tieto spoločné stretnutia žalobcom chýbajú, nevedia sa zmieriť so smrťou blízkej osoby. Vzhľadom na vyššie uvedené mal súd za to, že žalobcom ako pozostalým po W.. R. L. prináleží nemajetková ujma v peniazoch, keďže prišli o najbližšieho človeka a to smrťou, ktorú spôsobil zamestnanec žalovaného, preto súd každému z nich priznal nemajetkovú ujmu vo výške 15.000 eur. Výšku tejto nemajetkovej ujmy považoval súd za primeranú vzhľadom na to, že išlo o najbližšieho človeka žalobcov v 1. až 3. rade.

3. Výrok o trovách konania odôvodnil ust. § 255 ods. 1 CSP a priznal žalobcom proti žalovanému plnú náhradu trov konania.

4. O povinnosti žalovaného zaplatiť súdny poplatok rozhodol podľa § 2 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb.

5. Proti rozsudku podal včas odvolanie žalovaný. Uplatnil odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Žalovaný je toho názoru, že náhrada nemajetkovej ujmy priznaná žalobcom nemá podklad vo vykonanom dokazovaní. Náhrada nemajetkovej ujmy v sume 15.000,- eur pre každého zo žalobcov je zjavne neprimeraná, keď bola priznaná vo výške totožnej ako náhrada nemajetkovej ujmy pozostalým po druhej obeti rovnakej dopravnej nehody, ktorých ujma sa v porovnaní s ujmom žalobcov objektívne javí ako podstatne vyššia. Žalovaný v konaní poukazoval na rozhodnutie Okresného súdu Veľký Krtíš zo dňa 07.02.2017 č.k. 3C/53/2013 - 290 potvrdené rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 19.06.2018, ktorým bola pozostalým po Y. T.Ú., ktorá bola usmrtená pri rovnakej dopravnej nehode ako T.. R. L., priznaná náhrada nemajetkovej ujmy vo výške 15.000,- eur pre manžela nebohej.

6. Prvoinštančný súd nijako neodôvodnil, prečo sa náhrada nemajetkovej ujmy, ktorú priznal plnoletým deťom, ktoré s nebohým nežili v spoločnej domácnosti a vnučke, v absolútnej výške má javiť primeraná. Prvoinštančný súd tiež nevzal do úvahy skutočnosti, na ktoré žalovaný poukazoval, a to vysoký vek a nepriaznivý zdravotný stav zosnulého potvrdený aj urgentným transportom na vyššie špecializované pracovisko s cieľom vykonania operačného zákroku, pri ktorom došlo k predmetnej dopravnej nehode. Naopak si súd osvojil ničím nepreukázané tvrdenie žalobcov o jeho zdravotnom stave. Žalobca neznižuje a neznevažuje emocionálnu stratu žalobcov, avšak pri určení výšky náhrady nemajetkovej ujmy nie sú rozhodujúce subjektívne pocity, ale objektívne hľadisko, teda to, či by predmetnú ujmu v danom mieste a čase vnímala každá iná fyzická osoba a nie je možné zjednodušovať a zrovnoprávňovať ujmu vzniknutú deťom vo veku blízkom veku mladistvých a manželovi po smrti ich matky a manželky v produktívnom veku s ujmom, ktorá vznikla samostatným plnoletým deťom a vnučke po smrti ich vážne chorého otca a starého otca v značne pokročilom veku.

7. V tejto súvislosti žalovaný dal do pozornosti nález Ústavného súdu SR sp.zn. III. US 288/2007 z 05.12.2017. Žalovaný poukázal v odvolaní aj na rozsudok Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 15.06.2011 sp.zn. 12C/385/2008, rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Cdo/228/2012 zo dňa 26.09.2013, rozsudok Krajského súdu v Žiline sp.zn. 8Co/264/2013, rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 22.06.2016 sp.zn. 3Cdo/18/2016, kde vo všetkých prípadoch bola priznaná výška náhrady nemajetkovej ujmy od 20.000,- eur do 23.000,- eur pri smrti manžela. Vyššiu náhradu súdy Slovenskej republiky priznávali pri úmrtí rodiča, pokiaľ túto náhradu prisúdili maloletým pozostalým deťom. Aj vo svetle týchto rozhodnutí sa výška náhrady nemajetkovej ujmy priznaná súdom žalobcom v rozsudku javí ako neprimeraná. Žalovaný má tiež za to, že rozsudok nie je dostatočne odôvodnený, čím dochádza k

porušení základného práva na súdnu ochranu. Preto navrhol rozsudok zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

8. Žalobcovia sa k odvolaniu žalovaného nevyjadrili.

9. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku), prejednal odvolanie žalovaného ako podané včas, oprávnenou osobou, proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 380 ods. 1, 2 CSP z hľadiska žalovaným uplatneného odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

10. Výšku náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch, určuje súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolností, za ktorých k porušeniu práva došlo (§ 13 ods. 3 OZ). Odvolací súd pri určení konkrétnej výšky náhrady musí zohľadňovať všetky okolností konkrétneho prípadu a musí byť v súlade s požiadavkou spravodlivosti. Samotnú intenzitu ujmy je na mieste posudzovať individuálne, predovšetkým s ohľadom na intenzitu a charakter vzťahu pozostalého a zomrelého, z pohľadu jeho trvania, vytvorenia osobitných psychických väzieb.

11. V konaní na súde prvej inštancie vykonaným dokazovaním boli preukázané interpersonálne vzťahy medzi pozostalým a žalobcami v 1. až 3. rade. Odvolacia námietka žalovaného, že prvoinštančný súd nezdôvodnil, prečo priznal rovnakú výšku náhrady nemajetkovej ujmy deťom nebohého R. L. a vnučke, neobstojí, keďže vykonaným dokazovaním na súde prvej inštancie bolo preukázané, že vnučka C. M. bývala u starého otca od svojho narodenia a až do jeho tragickej smrti viedla so starým otcom spoločnú domácnosť. Aj intenzita väzieb žalobcov v 1. a 2. rade na svojho otca bola preukázaná.

12. Odvolací súd uzatvára, že prvoinštančný súd sa v dôvodoch rozsudku vyporiadal aj s kritériami pre posudzovanie intenzity ujmy vyvolanej zásahom do súkromia žalobcov v 1., 2. a 3. rade. Bolo preukázané, že väzby žalobcov v 1. a 2. rade otcovi boli veľmi silné a existovali v čase smrti. Pri určení výšky náhrady, správne prihliadol súd k vysokej intenzite nepriaznivého následku konania zamestnanca žalovaného, jeho nereparovateľnosti a nečakanosti úmrtia otca žalobcov v 1. a 2. rade a starého otca žalobkyne v 3. rade.

13. Vyšší vek nebohého a jeho veku primerane zhoršený zdravotný stav nemôže byť dôvodom pre nepriznanie náhrady nemajetkovej ujmy. Nebohý R. L. W.. XX.XX.XXXX bol dňa 28.04.2011 vezený do nemocnice do Banskej Bystrice na plánovaný zákrok v súvislosti s postihnutím vencových tepien srdca a skutočnosť, že išlo o transport vozidlom Falck Záchraná a.s. na špecializované pracovisko s cieľom vykonania operačného zákroku, pri ktorom došlo k predmetnej dopravnej nehode, nemôže byť dôvodom pre nepriznanie, prípadne podstatné zníženie náhrady nemajetkovej ujmy.

14. Súd prvej inštancie intenzitu ujmy správne posudzoval individuálne s ohľadom na intenzitu a charakter vzťahu pozostalých detí a vnučky a zomrelého a vytvorenia osobitných psychických väzieb. Za rozhodujúcu preto správne považoval iba intenzitu väzieb subjektu ochrany, to znamená žalobcami so zomrelým, ktoré existovali v čase zásahu do práva na ochranu osobnosti.

15. Odvolací súd preto v súlade s ust. § 387 ods. 1 CSP rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch I., II., III. ako aj súvisiaceho výroku IV. o trovách konania potvrdil s odkazom aj na ust. § 387 ods. 2 CSP.

16. Odvolací súd odmietol odvolanie žalovaného proti výroku V. o povinnosti žalovaného zaplatiť na účet prvoinštančného súdu súdny poplatok, pretože proti výroku o povinnosti zaplatiť súdny poplatok, o ktorom rozhodol sudca odvolanie nie je prípustné. (§ 386 písm. e) CSP).

17. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP a priznal úspešným žalobcom proti žalovanému plnú náhradu trov odvolacieho konania.

18. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).